

Tartalom

A legfontosabb kérdés	1
A Szentsír kápolna	2
Orgonaépítők	3
”Nem vagy egyedül”- háború a szomszédunkban.....	4
Miserando atque eligendo	5
Bíboros a szentté válás útján	6-7
Képek plébániánk életéből	8-9
Köszöntés	9
Jézus sírja	10-11
Dr. Goldfinger Jenő portré	12-14
Beszámolók-hírek	14
Kicsiknek	15
Beszámolók, hírek	16

A legfontosabb kérdés

Bóka Balázs - káplán

Néhány évvel ezelőtt egy keresztény újságíró Budapest utcáit járva arról kérdezte az embereket, hogy mi az életük értelme. A legtöbben hagyományosnak mondható válaszokat adtak: az öröm, a család, a barátok, valamint az, hogy teljesüljön, amit szeretnék. Az utóbbi különösen is gyakori volt: arról árulkodik, hogy mi emberek célokat tűzünk ki magunk elé, s ezek teljesülésétől várjuk azt, hogy az életünknek értelme legyen.

Ennek fényében elsőre furcsának tűnhet az a gondolat, amit Mustó Péter jezsuita atya Megszerezted, ami a tiéd című könyvében az élet értelmét illetően megfogalmaz: „Mintha te meghatározhatnád!

Észre sem vesszük, hogy szeretnénk önmagunkat Istentől függetlennek megélni, és magunknak fenntartani annak jogát, hogy rendelkezünk az élet értelme fölött. Micsoda dölyf és beképzeltség, micsoda rövidlátás, mennyire túlértékeljük a tudásunkat, hatalmukat, hatásunkat, befolyásunkat! Mintha rendelkezhetnénk afölött, ami pedig nem is a mi hatáskörünkbe tartozik. Életünk értelmét, hasznosságát, fontosságát valójában nem is ismerhetjük. Mindnyájunk élete be van ágyazva egy közegbe, amelyben nem mi magunk határozzuk meg, hogy környezetünk mi hasznunkat veszi. A lombos fának nem kell tudnia, hogyan érzi magát a vándor, aki megpihen az árnyékában.”

Ez nem azt jelenti, hogy nem lehetnek terveink, de azt igen, hogy az életünk értelmét sosem fogjuk igazán megismerni. Létünk igazi hatását, célját csak Isten ismeri és ő az, aki az utat meghatározza számunkra. Sok eseményre ugyanis, ami velünk történik, nincs ráhatásunk. S azt sem tudjuk, személyiségünk, szavaink, tetteink milyen hatással vannak másokra. Ilyenkor helyezhetjük életünket a Gondviselő tenyerébe. Valami hasonlót élhettek meg Jézus első követői, az apostolok is. Nagyon tetszik, ahogy az egyik Jézus életét bemutató film, a Kiválasztott című sorozat elénk tárja az apostolok személyiségét, élettörténetét, helyenként kiegészítve azt fiktív, mégis az evangélium lényegét kiemelő részletekkel. Taddeus apostolt például úgy mutatja be, mint aki kőfaragóként dolgozott, mikor egy építkezésen találkozott az ott még ácsként dolgozó Jézussal. Neki is minden bizonnyal megvoltak a tervei, álmái, aztán egyszer csak jött az Isten Fiával való találkozás és mindent megváltoztatott. Onnantól kezdve már nem ő irányított. Követte őt, tanult tőle, s a feltámadás után nem tehetett mást, mint tanúságot tett arról, amit látott, megtapasztalt. Az életének értelmét az Istennel való találkozás adta meg.

Egyszer, az életünk egy pontján mi is találkoztunk Istennel. Csak hagyjuk, hogy ő vezessen, irányítson, átformáljon minket. Ahogy azt Taddeus apostol, az egykori kőfaragó az említett filmben megfogalmazza: „Amint megtetted az első vágást a kővön, már nem lehet visszacsinálni. Döntések egész sorát hozza magával. Ami korábban egy alakatlan mész- vagy gránittömb volt, megkezdte átalakulásának hosszú útját és soha többé nem lesz az, ami volt”. Ezen az átalakuláson megyünk keresztül mi is, ha az életünket valóban Istennek adjuk.

Bóka Balázs káplán

Szentsír-kápolna

A népi vallásosság liturgián kívüli életének oka elsősorban a liturgia latin nyelve, a korai középkortól a klérushoz való egyre erősödő kötődése és az alapjában józan római liturgia merev meghatározottsága volt. Ennek következményeként a középkorban sok liturgián kívüli ájtatosság alakult ki főleg az első ciszterciek, Magyarországon a ferencesek működésének köszönhetően. A reformáció és a felvilágosodás idején ezek a liturgián kívüli formák visszaszorultak, majd a barokk és a 19. századi megújulás idején ismét előtérbe kerültek, mutatva azt az elementáris igényt, amellyel a köznép egyes ájtatossági formák iránt viseltetett, s amelyek egyre inkább a klérus részéről is elismerést nyertek.

Középkori szentsírokról sajnos nincsenek magyarországi adataink, de az esztergomi Keresztény Múzeumban őrzött gótikus művészeti emlékünkné, a garamszentbenedeki úrkoporsó bizonyítja ilyenfajta ájtatosság meglétét. A koporsó a korszak plasztikus művészetének kiemelkedő emléke. Eredetileg egy Jézus-szobor is tartozott hozzá, amelynek mozgatható karjai arra utalnak, hogy mind keresztre feszített, mind arról levett és sírba helyezett állapotban használták. A műfaj igazi virágkora a barokk volt, melynek sok emlékét a reformátorok templomtisztító munkája semmisítette meg. A nagypénteki közösségi vagy egyéni ájtatosságban a Szentsír állítása és őrzése az egész magyarság körében elterjedt szokás volt, amelyet a templomok néhol máig meglévő mellékoltárai, esetleg külön kis kápolnái is bizonyítanak.

A régi századokban a céhlegények, majd az iskolák, városi hajdúk, tűzoltók, majd különböző társulatok köteles-

sége volt a Szentsír felügyelete, őrzése, a 20. század közepétől leginkább jámbor asszonyok virrasztottak nagypéntek éjszaka a virágokkal feldíszített Szentsír körül. Különleges imákat mondtak, végezték a fájdamas olvasót, Mária-síralmakat énekeltek. Imáik, olvasmányaik között sok volt, amely túllépett az evangéliumok világán, inkább apokrif hagyományokból merített. Sok más – főként termékenységgel kapcsolatos – varázscselekmény is köthető ezekhez a virrasztásokhoz, mint a székelyek vagy a szajániak „tojásáldozata”.

Bálint Sándor sajátos, közép-európai, ill. hazai fejleménynek tartja a Szentsírok kialakulását, melyhez hozzájárult az ilyenkor szokásos misztériumdrámák, passiók eljátszása is.

A Mária Magdolna templomban a sekrestyével szemben lévő kápolnát az én gyerekkoromban még nem kereszttelőkápolnának, hanem Szentsír-kápolnának hívták. Itt állt az oltár, rajta a két angyallal. Bár szövegszalag nincs a kezükben, nyilvánvalóan a Jézus feltámadását hírül adó két angyalt jelenítik meg. Az oltár alsó része, amely a szíklasírt, és benne a padkán fekvő Jézust ábrázolja, évközben terítővel volt letakarva. Nagypénteken a sírt és Jézus szobrát az oltár alatti „barlangban” virágokkal díszítették. Virrasztás is volt az éjszaka és másnap is – bár én gyerekként nem vettem részt ilyen eseményen. Nekünk csak a szertartás után volt szabad bemenni, megnézni a Jézus sírját, és letérdelve imádkozni.

Általános szokás, hogy a Szentsír a templom bal oldalán helyezkedik el, valamelyik mellékoltár alatt, a nyugati kapu bal oldalán vagy – mint nálunk is – a baloldali kápolnában. Az Oltáriszentséget fátyollal letakarva, a két angyal közti kis emelvényre tették ki.

Marx Mária

Orgonaépítők

Templomunk 2022. március 27-én felszentelt orgonájáról sok információ megjelent már. Az orgonaépítő cég munkatársai, akik az elmúlt hónapokban az éjjeleiket nappalaikat városunkban töltötték, néhány újabb érdekességgel szolgáltak. A Fülöp Gézával és Tomcsenkó Józseffel készült, a Mária Rádió Zala adásában elhangzott beszélgetés szerkesztett változatát olvashatják az alábbiakban.

- Hogy zajlik az orgonaépítés?

- Sokezer órnyi munkába telt, míg ide került az orgona. Először az építész megtervezte a templomtérbe megfelelő méretet, kinézetet, majd a szakértővel, Hajdók Judittal egyeztetett. Utána került az orgonaépítő céghez a feladat. Az orgonaszekrénybe, annak méretéhez igazodva, a szakértő által megálmodott hangszert bele kellett tervezni, ami egy hosszú, többlépcsős folyamat volt. A sípokat, regisztert meg kellett tervezni. Aztán elkezdődött a műhelymunka. Nyers szőrös pallók, gerendák formájában a szükséges faanyag több éve száradt nálunk a fedett udvaron. Majd elkezdődött a faanyag megmunkálása, összeállítása a tartószerkezetnek, elkészültek a szélládák, amiken a sípok állnak. A tartószerkezet, a fásípok boroviból, illetve juharfából vannak, a szélsatornák háromrétegű fenyőből készültek, a fűvókhoz bőrt is használtak. A fém sípok ölomtvözetből, óntartalmú horgonyból, a klaviatúra fekete billentyűi ébenfából, a fehér billentyűk csontból vannak. Kőrifából készült a pad, a pedál illetve manuállibillentyűzet széle. A regiszterfeliratokhoz porcelánt használtunk.

A részegységek elkészülte után az orgona szinte teljesen fel is lett állítva a műhelyben, az összes síp be lett próbálva a helyére. Ezt aztán elbontottuk, szakszerűen elcsomagoltuk, Zalaegerszegre szállítottuk és tavaly november vége előtt elkezdtük a felállítását a templomban. A szerkezeti felállítás karácsony előtt megtörtént. Az intonáció, hangerő, hangszín, hangmagasság beállítása idén kezdődött, január első hetében. Az új hangszert, mint egy új autót be kell járatni.

- Mikor alakult az orgonaépítő cég?

- A Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra Kft-t Budavári Attila és Csaba 1992-ben alapították, azóta szépen kinőtte magát. Most már kb. 50 fővel dolgozik. A legelső új orgonát 1995-ben készítette a cég a szentendrei ferences gimnáziumba. Pesten, Nagyváradon, Kassán, Pécsen, Restén, Lengyelországban is vannak orgonáink. Orgonaalkatrészeket szállítottunk Németországtól Japánig. Vannak kis hordozható ládaorgonáink Amerikában és Portugáliában is. A cég leg-

nagyobb orgonája a Budapesten a Művészetek Palotájában található 92 regiszteres hangszer. A templomok közül a budapesti Mátyás-templomban készült, szerkezetiileg átépített orgona a legnagyobb. A pécsi székesegyház orgonája 82 regiszteres, a régi sípok többségének megtartásával készítettünk oda egy teljesen új szerkezetet. A zalaegerszegi orgona nagyobb közepkategóriás, a 38 regisztere nem kevés. Az orgona legmélyebb hangját egy 5 méter hosszú síp produkálja, a legkisebb sípja 7-8 mm hosszú. Különleges hangeffektek is be vannak építve az orgonába, például madárcsicsergés. A kántornak is új a hangszer, neki is nagy élmény lesz kihozni belőle a képességeit. Teljesen mechanikus a játékraktúra. A regisztraktúra elektromos, előre be lehet állítani a regiszterkombinációkat, ezek egy gombnyomásra előhívhatók. Koncert közben ez nagy segítség az orgonistának, nem kell két mű között átregisztrálni, hanem egy-egy gombnyomással tovább tud lépni.

- Hol lehet orgonaépítést tanulni?

- Pesten a zeneművészeti főiskolán két évente indul három éves képzés. Az orgonaépítő az egyetlen, aki be tud menni a hangszerébe. Az orgona kisebb sípjait helyükről kiemelve, akár szájjal is meg lehet szólaltatni. 2170 db síp található az orgonában, amelyekkel egyenként kell foglalkozni, ezért is tart ilyen sokáig a helyszíni munka folyamata. Ebből a 2170 sípból 412 fából készült, 1465 db fém síp található benne és 288 darab nyelvsíp. A 83 homlokzati sípból 3 néma: az elülső homlokzaton a középső legnagyobb és a két szélső, ezek látványcélokat szolgálnak, az összes többi szól. Ami még érdekessége a zalaegerszegi orgonának, hogy mind a két oldalán van homlokzati sípja fából, tehát hátul is vannak homlokzati sípjai, amelyek kifelé szólnak. Az utcán is lehet hallani, ha megszólal az orgona. Azért van ilyen sok homlokzati sípja, mert körbe mindenhol látható sípokkal készült, ami ritkaság. Ugyanazt a hangzást kapják a mai hívek, mint a régi, eredeti orgonát hallgató hívek. A korabeli hangzásnak megfelelően intonálták a sípokat is. Kicsit szőrösögös, „szőrös” a hangzása az orgonának. Nincs az a kiplasztikázott, minden hibától, akusztikai kosztól, zörejtől mentes hangzás, hanem ezektől a „hibáktól” él az orgona hangja.

„Nem vagy egyedül”- háború a szomszédunkban

Nagybőjti időszakban a plébániai Karitászcsoport rendszeresen segíti a területén élő rászorulókat. Idén az Ukrajnában kitört háború okozta humanitárius helyzet és menekülthullám új feladatokat hozott. Számos önkormányzati, civil szervezet, karitatív szervezet mozdult meg. Több lehetőség van pénzügyi vagy tárgyi adományt eljuttatni. A plébániai Karitászcsoporthoz eljuttatott pénzádományból 150.000 Forinttal járultunk hozzá az ukrainjai menekülteket segítő Karitászcsoport alaphoz.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia idén is meghirdette hazánk templomaiban a nagybőjti ételmezejtést. A Tartós szeretet című országos programba kapcsolódunk be és a plébániatemplomunkban március 25-én gyűjtöttük az adományokat, amiket eljuttatunk a rászorulóknak.

A Hid Kárpátaljáért program keretében a zalaegerszegi vasútállomáson kialakított menekülteket segítő és fogadó pont üzemeltetéséhez felkérték a városban működő három plébániai Karitászcsoportot és a Máltai Szeretetszolgálatot. Itt egy beosztás alapján, ügyeleti rendszerben vállallnak a plébániánk önkéntesei kétszennléte és behívás esetén ételmezejtésben, rövid távú gondoskodásban feladatot.

Hálásan köszönünk minden adományt, támogatást! Amennyiben szeretne csatlakozni valaki a plébániai karitatív tevékenységhez, bátran keressen meg.

Imádkozunk a békéért! Áldott nagybőjti készülődést és húsvéti ünnepeket kívánok!

Simon Zsolt (simonzs@yahoo.com)

Az orosz-ukrán háborús konfliktus kitörésének a híre mindannyiunkat mélységesen megrendített. Szinte azonnal megmozdult az egész ország a segítségnyújtásra. A Magyar Református Szeretetszolgálaton keresztül kapcsolódhattunk be mi zalaegerszegi reformátusok először a menekültek megsegítésébe. Ezt követően egy kárpátaljai származású református család jelentkezett, akik felajánlották, hogy tartós ételmezejtést és tisztálkodó szereket, gyógyszereket vinnének a térségbe, és arra kérték a református gyülekezetet, hogy mi is kezdjük el az adományok gyűjtését. Egyházközségünk március 2. és 6. között fogadta a felajánlásokat.

2022. március 7-én útnak indult Mezőkaszonyba (először Nyíregyházára) egyházközségünk ételmezejtőadományai. 40 dobozban nagyjából 400 kg tartós ételmezejt, konzervet, tisztálkodó szereket adományozott pár nap alatt gyülekezetünk. A rászoruló és a mezőkaszonyiak nevében a helyi lelkipásztor levélben is megköszönte az adakozók és a segítők áldozatkész munkáját.

A Magyarországi Református Egyház minden gyülekezetet arra kért, hogy a március 20-i istentisztelet perselypénzével támogassuk a kárpátaljai testvéreinket. Ennek összege hozzávetőlegesen 195.000 forint volt.

„Ne késsz jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtegyed.” (Példabeszédek könyve 3,27). Így tanít bennünket Isten ígéje, hogy minden időben legyünk nyitottak, és készek meglátni az elesetteket, és meglátni a segítségnyújtás lehetőségeit!

Hodánics-Biró Tünde, református lelkipásztor

Február végén megdöbbenéssel értesültünk a médiából Ukrajna megtámadásáról. A televízió képsorai szívszorítóak voltak. Mi lesz a sok gyerekkel, akik menekülni kényszerültek szüleikkel együtt? Két hét múlva már a mi osztályunkba is érkezett egy első kisgyerek. A barna hajú, okos szemű fiúcska először csendesen ült a padban. Magyar társai már nagyon várták, s mindenki vele szeretett volna játszani. Ám az ő életében ez egy nagy váltás volt, s kellett pár nap, mire felengedett. Most már ügyeskedik, sok mindent megért. Néhány szót, kifejezést mond magyarul. Játsszik a többiekkel, bátrabb lett és mosolyog. Az udvaron már magyar osztálytársaival együtt kiáltja a játékidő végén: Sorakozó! A társalgás vele nemzetközi nyelveken zajlik: oroszul, magyarul, kézzel-lábbal, mimikával, a gyerekek rendkívül találékonyak ebben. Reggelente pedig nagyon várják érkezését. A szülők, mikor tudomást szereztek jöveteléről, rögtön felajánlották segítségüket. Így lett ő a mi kis közösségünk új tagja.

Molnár Klára

Huszonegy nap alatt kifejlődik és kikel egy kiscsibe. Azóta kotlik irgalmatlan vastojásain a háború, és ontja a halált. Azóta van itt a gondolatainkban, a pórúsainkban. Segítünk, ahogy és ahol tudunk, és persze nagyon sokakon nem tudunk tevőleg, de itt vannak ők is velünk, a csontejainkban. Bennünk az áldozatok. És közben hálások vagyunk az életért, nem temetkezünk el a hadihírek alá, nem szeretnénk odaadni a háború szörnyének a józan eszünket. De az ártatlanokkal vagyunk minden második gondolatban. Tehetetlenül, de nem embertelenül. Ez annyira zakatolt bennem, nem tudtam nem megírni.

Lackfi János, 2022. március 18.

Miserando atque eligendo

„Megkönyörült rajta és kiválasztotta” (Mt 9,9)

Még kispapként egy tanév eleji lelkigyakorlat alkalmával kaptam a lelkivezető atyámtól egy képeslapot, amely a híres itáliai festő, Caravaggio Máté meghívása című festményét ábrázolta. Máté, az adószedő, az akkori zsidó társadalom leggyűlöltebb emberei közé tartozott. Miután a rómaiak meghódították Palesztinát, adót vetettek ki az ott élő emberekre, az adószedők pedig együttműködtek az elnyomó hatalommal saját népünk kizsákmányolásában. Így nem csoda, hogy egyesek árulónak tartották őket. Ha egy ilyen vámos végigment az utcán, nem kerülhette el a csípős megjegyzéseket és az utálkozó tekinteteket. Ezeknek a háttérismereteknek a fényében érthető igazán és hat különösen nagy erővel Caravaggio alkotása. Főleg, mert a festő, sokak szerint szándékosan, egy kis csavart is tett műve értelmezésébe.

A hagyományos megközelítés szerint Máté az idős, szakállas ember, aki szinte elvegyül a többiek között. A kép jobb szélén álló Jézus hívja, ő pedig döbbenten mutat magára: „Kicsoda? Én?” Saját méltatlanságának tudata és a meghívó Isten bizalma jelenik meg itt. „Pont én? Egy ilyen bűnös?” Igen. Az ember Isten szemében nem olyan, mint a papírzsebkendő: ha elpiszkolódott, kidobjuk. Inkább olyan, mint a fehér abrosz, melyet kimosnak, kikeményítenek és szebb, ellenállóbb

lesz, mint előtte. És igen: a bűnbánat fürdőjében megtisztult és erőssé lett Máté egészen a vértanúságig kitartott.

A festmény egy újabb értelmezése viszont egy másik szempontra is felhívja a figyelmünket. Egyesek szerint a szakállas, idősebb ember nem önmagára mutat, hanem az asztal végén ülő, lehajtott fejű fiatalra, és ő valójában Máté. Éppen azt a pillanatot látjuk, mielőtt felemelné a fejét és megpillantaná az őt hívó Jézust. Ez egy még drámaibb elemet is hozzáad a történethez: a lehorgasztott fejű, közömbös, erkölcsileg lecsúszott embert észrevette és meghívta Jézus, és ha felemeli a fejét, az Úr küldetést, sőt, új életcélt ad neki.

Bármelyik szereplő is legyen valójában Máté a két férfi alak közül, a festmény fontos igazságot mutat be az Isten és az ember kapcsolatáról. Az igazi istenszeretet és -szolgálat a töredelemből fakad, ahogy azt Szent Jakab apostol is írja: „az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak azonban kegyelmet ad” (Jak 4,6). Ehhez pedig jön a bátor, bizakodó újrakezdés, a mindvégig hűséges meghívó erejében. Így lehetett a gyűlölt, megvetett adószedőből apostol, Jézus barátja és küldötte, és így lehetünk azok mi is.

Bíboros a szentté válás útján

2022. március 25-én a Mindszenty József Általános Iskola Gimnázium és Kollégium diákjai meghallgathatták Kovács Gergely okleveles posztulátor előadását az iskola névadó- alapítójának életéről, aki az előadás után az Ünnepi Harangszó olvasóinak is elmondta gondolatait.

Hogyan lett Önből Mindszenty József posztulátora?

Gyerekkorom óta szerettem a szenteket, lelkesítettek a legendáik, az élettörténeteik, de nem tudtam, hogy a szentekkel hivatásszerűen is lehet foglalkozni. Tudtam, hogy van szentté avatási per, de hát ezt gyermeki fantáziával úgy képzeltem, hogy olyan, mint egy klasszikus bírósági per, ahol a bíró dönt, az ügyvéd a védelmet, az ügyész a vádat képviseli.

Mindszenty bíboros iránti tisztelem nagymamám indíttatására alakult. Ő egyszer részt vett egy bérmláson, amelyen a bíboros celebrált. Az ünnepi szentmise után, nagymamám még visszament a templomba imádkozni, s az oltár előtt térdelve találta a bíborost is. Az imádkozó főpap látványa nagy hatást gyakorolt rá: olyannak látta, mint aki sokak terhét, keresztjét hordozza a vállán.

Így én már nagyon fiatalon elkezdtem elolvasni mindent, ami csak hozzáférhető volt Mindszenty atyáról.

Később az egyetemi tanulmányaim során, valamint pályázatok keretében foglalkoztam az ő életével. Kiállítások rendezésében vettem részt, előadásokat, prezentációkat tartottam, kutattam a Magyarországi Mindszenty Alapítványnál is, amely Mindszenty József hagyatékát őrzi.

2002. március 15-én tartottam egy előadást a Szent István Bazilikában, ahol ott volt Szőke János szalézi szerzetes, aki a szentté avatási eljárás korábbi posztulátora volt. Megkért, hogy vegyek részt a munkájában, esetleg legyek majd az utóda.

Az Ő támogatásával kerültem kapcsolatba Habsburg Mihály főherceggel, a Mindszenty Alapítvány akkori elnökével, aki ösztöndíjat biztosított arra, hogy Rómában 2002-2003-ban olaszul elvégezzem a Szentté Avatási Kongregáció posztulátorképző szakmai továbbképzését. Így lettem okleveles posztulátor. Igazából ott tudtam meg, hogy is néz ki egy szentté avatási folyamat ténylegesen. Az ezt követő tíz évben az alapítvány külső munkatársa voltam, de püspöki szakértőként közreműködtem több egyházmegyei eljárásban is, pl. Brenner János, Bódi Magdi, a ferences vértanúk ügyében.

Ez alatt az idő alatt rengeteg gyakorlati tapasztalatot szereztem.

Amikor 2012-ben Szőke János atya elhunyt, főherceg úrral együtt vittük tovább az alapítványt, mely hivatalos kezdeményezője a bíboros szentté avatási eljárásának.

Ez alatt az idő alatt hogyan alakult Mindszenty bíborossal való kapcsolata? Mi az, ami különleges az ön számára?

Már a nyitány is különleges volt, mert én egy ,56-ról írt kommunista könyvben olvastam Mindszenty Józsefről először tizenéves koromban. Csupa rosszat. Megkérdeztem róla a nagymamám, és ő elmesélte a már említett személyes élményét, ami nagyon pozitív volt. Akkor ez az ellentét nagy kíváncsiságot ébresztett bennem. Serdülő koromban Mindszenty atyában a meg nem értettsége fogott meg. Annak ellenére, hogy rengeteg jó dolgot cselekedett, igyekezett a rábízott közösségek javát szolgálni, áldozatkész volt, mégis sokan rágalmazták, elutasították. Ez egy kamasznak ismerős érzés. Tudtam vele azonosulni, s ez vitt hozzá közelebb. Persze egy serdülő még nagyon feketén-fehéren gondolkodik, s én is abban az időben Mindszenty atyát egy tévedhetetlen abszolút hősnek láttam. Később a róla alkotott képem árnyalódott, személyes színeket kapott, amelyben megjelentek a hibák, a túlzások, a hiányosságok, az ő emberi gyengeségei is. De nem baj, ha ezeket meglátjuk a példaképeinkben, hiszen ezek segítenek a helyükön kezelni a magunk gyengeségeit, túlzásait is.

Nagy élmény volt felfedezni döntéseinek érzelmi hátterét, mozgatórugóját. Mit hozott a családjából, hogyan alakult a lelkipásztori képzése, kapcsolatrendszere? Hogyan alakult a személyisége zalaegerszegi plébánosként, püspökként, érsekként, a börtönben, a száműzetésben? Hogy lett szent?

Hiszen szentnek nem születnek az emberek, szentté csak alakulni lehet.

Ebben én az emberi tényezőt egyre inkább nagyra értékelem, mert Isten a szentséget – vagyis a hozzá való közelséget – mindenki számára felkínálja. A kegyelem mindannyiunk számára adott, Isten szeretetében élünk, tehát mindnyájan életszentségre vagyunk meghívva. A kérdés, hogy ebből tudunk-e töltekezni?

Nagyon szép Mindszenty atya életében, ahogy ez alakult. Például zalaegerszegi apátplébánosként áldozatos

és nagyon szolgálatkész, hihetetlen tevékeny és produktív, de amellett, túl szigorú is volt önmagához és másokhoz is. Püspöki kinevezése alkalmából nem véletlenül kapta XII. Piusz pápától azt a feladatot, hogy legyen atyaiabb, megértőbb. Ekkor ő már 52 éves volt, mégse mondta azt, hogy köszönöm szépen, tudom én milyennek kell lennem, hanem elfogadta ezt a kérést, és életprogrammá tette. Ezt a változást már a veszprémi időszakban megtapasztalták például a vele együtt letartóztatott paptársak és kispapok.

Fogolytársaitól több olyan visszaemlékezésünk van, hogy a börtönben eltöltött évek számára a szentté válás időszakát jelentették.

Ez aztán tovább árnyalódott az amerikai követségben, és aztán az emigrációban is.

A legfontosabb mindannyiunk életében a szeretet. Isten szeretete, a másik szeretete és a magunk szeretete. Ez mélyült és alakult Mindszenty atyában mind jobban és jobban.

Ő egyszerű, népközeli, nagyon jó lelkipásztori vénával megáldott, egyszerű gondolkodású, de nagy böl-

csességre, belső bölcsességre és egyre nagyobb szeretetre jutó ember volt. Olyan szép, hogy ez a sokáig nagyon szigorú ember egyre inkább a remény és a szeretet jelévé tudott válni.

Milyen közel állunk az ő boldoggá avatásához?

Fantasztikus anyag gyűlt össze az életszentségéről. Lehet ezt úgy is nézni, hogy ez a folyamat lassú, hosszadalmas, körülményes és nehéz volt, de sokkal érdekesebb, hogy az évek alatt egyre gazdagabb anyag gyűlt össze. 2019-ben, amikor Ferenc pápa elismerte az ő életszentségét, és ez a legfontosabb döntés minden boldoggá avatási eljárásban, akkor a pápa is és Erdő Péter bíboros is megfogalmazta, hogy messze sokkal nagyobb dokumentációja van az ő életszentségének, mint amennyire egyáltalán szükség lett volna.

Most már csak egy csoda kell a boldoggá avatáshoz. Volt egy, de annak az orvosi dokumentációja nem volt elégséges, ezért nem lehetett száz százalékosan bizonyítani sem a betegség halálosságát, sem a gyógyulás teljességét, így ezt végül nem tudták elfogadni Rómában.

Tehát most egy újabb csodás imameghallgatásra várunk, ami Mindszenty atya közbenjárására történik valamilyen ügyben, ami nem csak gyógyulás lehet, hanem bármilyen isteni segítség, mely felülmúlja az emberi lehetőségeket és a természet rendjét.

Most mindannyian tehetünk ezért: ha bármilyen komoly nehézségünk van az életben, akkor nyugodtan kérjük Mindszenty atya közbenjárását! Biztos vagyok benne, hogy a Jóisten előbb-utóbb hitelesíti az ő boldoggá avatását egy csodával, mert a csodát csak Isten tehet, de Mindszenty atya tudja ezt kérni számunkra a mennyből.

Nagyon sok gyerekszületéssel kapcsolatos imameghallgatásunk van: lehetetlennek tűnő gyermekáldás, vagy nehéz szüléssel esetek. Szép tapasztalat, hogy a megújuláshoz, az élethez ennyire közelálló területen tapasztalják egyre többen a bíboros égi és atyai közbenjárását.

Köszönöm szépen a beszélgetést!

Háriné Mile Mónika

Képek plébániánk életéből

KÖSZÖNTÉS

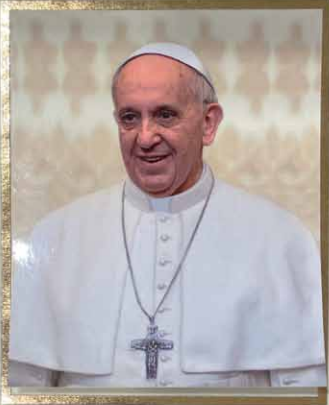
A Szent Anna cursillo közösség a „Pápai áldás”-sal sok szeretettel köszönti csoportjának tagját

HORVÁTH KÁROLYNÉ született KÁLMÁN IRÉNT

dolgos, küzdelmes életének 90 születésnapja alkalmából. Istennek hálát adva az eltelt évtizedekért, kívánunk erőt-egészséget, a Szűzanya oltalmát kérve életére.

És ha a mai nap majd végéhez ér,
hadd legyen békés a szíved.
Isten áldja meg pihenésedet,
és ébresszen fel a reggeli fényre,
és találjon rád áldása minden új nap.

Ezt kívánja egy „közös-ég”,
Isten szeretetének oltalma alatt

Öszentsége Ferenc Pápa
szívből adja Apostoli Áldását
90. születésnapja alkalmából
Kálmán Irén
életére, családtagjaira és barátaira,
kérve számukra a bőséges mennyei kegyelmek és
vigasztalások ajándékát és
a Boldogságos Szűz Mária állandó segítségét.

Gyellinkháza, 1932 – 2022, április 10.
Caroli, László, Károlyi, László
Elnökszervező Apostolikus

Vatikánváros, 2022. február 4.

Jézus sírja

A zsidó szokások szerint a megholtakat lehetőleg még a halál napján el kellett temetni. A halottak eltemetése egyike volt a lefőbb jótetteknek, mivel már nem találhatott viszonzásra. A korai bibliai időkben temetésre sziklabarlangokat, vagy ha ilyen nem volt, sziklába vágott, mesterséges sírkamrákat használtak, amelyekben padkákra fektették a holttestet. Mivel a természetes barlangok riták, a sziklába vágott sírok pedig drágák voltak, csak a gazdagok juthattak hozzá ilyen temetkezési helyekhez. A Golgota helyén korábban kőbánya működött, ez alakította ki a domb koponya-formájú alakját. Itt volt az a sírkert ahol a sziklába vájt kamrákban Jeruzsálem előkelőinek holtteste nyugodott.

Római szokás szerint a kivégzett Jézusnak tulajdonképpen nem járt volna temetés, ezt a szanhedrin egyik tagja, az arimateából származó József nevű igaz ember, Jézus egy titkos tanítványa eszközölte ki Pilátusnál. Levette Jézus testét a keresztről, gyolcsleplekbe tekerte és egy új, még senki által nem használt sziklasírba helyezte. A hagyomány szerint ez a sír az ő tulajdona volt. Bár a sír bejárata elé nagy követ hengerítettek, az ünnepi készüllet miatt Jézus temetése csak ideiglenesnek volt nevezhető. Nikodémus, illetve a sírt figyelemmel kísérő asszonyok, akik az illatszereket és keneteket megvásárolták, csak a hét első napjának hajnalán tudták volna elvégezni a szokásos rítusokat.

A temetés helye így Jézus feltámadásának színhelyeként is különleges tiszteletnek örvendett a keresztények közt.

Hadrianus császár később a lerombolt Jeruzsálem helyén alapított és róla elnevezett római városban, Aelia Capitolinában Aphroditének szentel templomot építtetett a Szent Sír helyére. Nagy fáradsággal feltöltötték a környéket, egy 150×75 méteres sima területet alakítottak ki, fallal vették körül és kőlapokkal fedték le a feltámadás helyét. Az ide épített templomban – amelynek központi cellája a sír fölött állt – az istennő szobrát állították fel. A történetírók szerint azért, hogy az ide zarándokló keresztények Aphrodité tisztelőinek tűnjenek, s így feledésbe menjen a hely eredeti emléke. A jelentős feltöltés alatt azonban érintetlenül maradtak meg a sziklasírok, és még a legkegyetlenebb keresztényüldözések idejét is sértetlenül vészelték át.

Constantinus császár 326-ban leromboltatta a pogány szentélyt, a törmeléket elhordatta, és a sír helyére öthajós bazilikát építtetett.

A Szent Sír templom két részből áll, egyik a kör alakú Anasztasisz, a tulajdonképpeni sír helye, a másik a Martyrion, a kínszenvedés temploma.

Amikor Konstantin császár építészeti akarták emelni környezetéből Jézus sírját, akkor lebontották a domboldal többi részét, egy kőtömbben őrizték meg azt, ami a

Golgotából megmaradt, és egy kör alakú, oszlopos-kupolás építménnyel vették körül, ez volt az Anasztazisz, ami annyit jelent: feltámadás.

A Koponyák hegye ma egy alig öt méter magas sziklatömb, amelyet az évszázadok során faragtak-alakítottak, lépcsőket véstek bele. Ezt lehetett befoglalni a Szent Sír fölé emelt nagy épülettömbbe – a sír és a szikla távolsága nem több ötven méternél. A Golgota sziklája a mai bazilika emeletének számít.

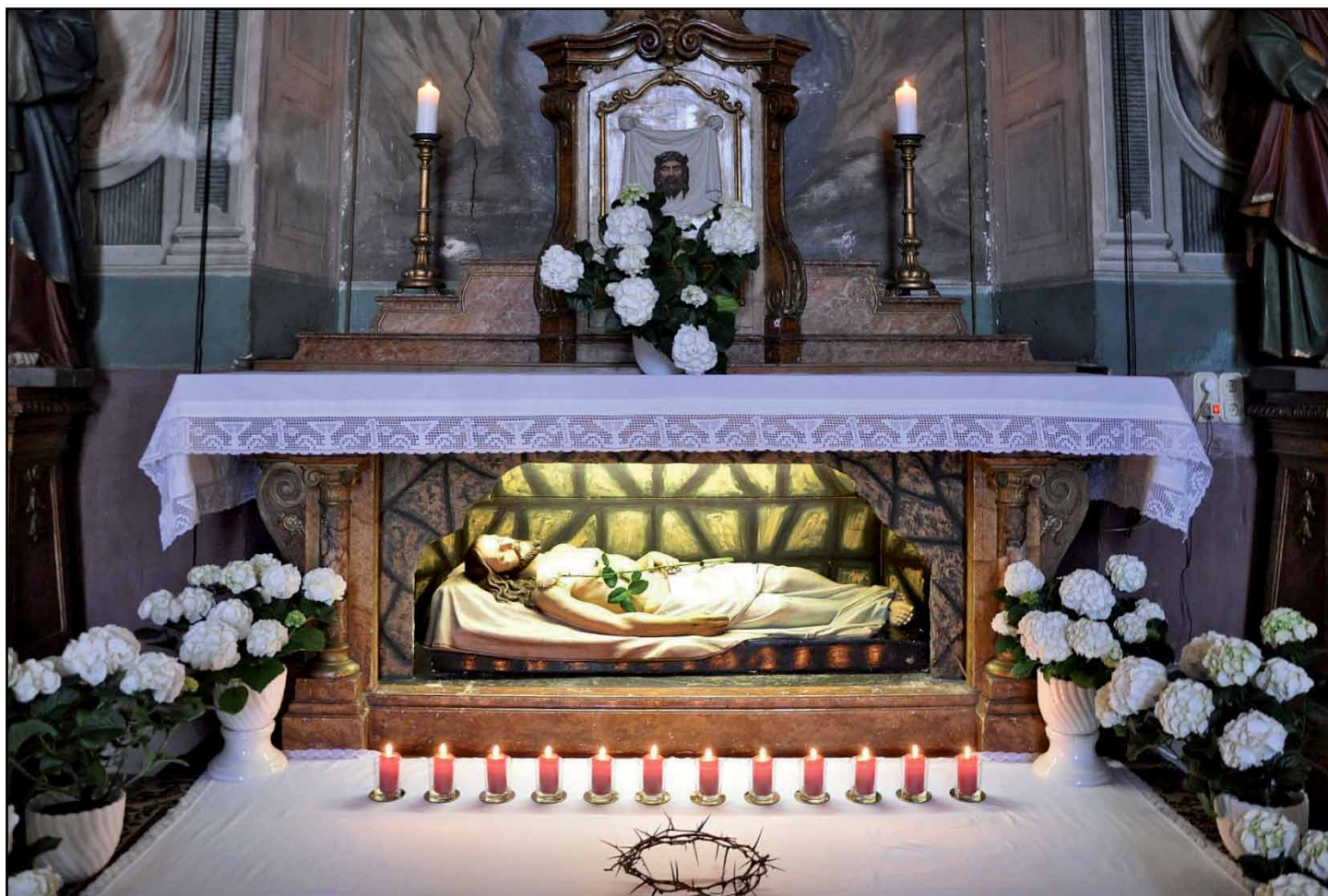
Kétezer év óta ez a hely a húsvéti emlékezés közepontja a keresztények számára. Az építménynek csak az alapjai maradtak meg, a mai Szent Sír-bazilika a keresztetek idejében jött létre, majd többször is elpusztult és újjáépült, bővült és összeomlott a történelem és a vallásháborúk viharainak változó forgatagában. Mára szinte áttekinthetetlen konglomerátum lett. A kisebb-nagyobb termek és kápolnák több emelet magasságban torlódnak egymásra és egymás mellé, szigorúan felosztva a különböző keresztény egyházak között.

Az 1555-ös újjáépítéskor a sírt fedő márványlapokat eltávolították. A hely fölé két angyalt festettek, a kezükben lévő szövegszalagon Mk 16,6 verséből vett idézet: „Surrexit, non est hic. – Ecce locus, ubi posuerunt eum.” E 16. századi építés óta először, a föléje emelt szentély felújításakor tárták fel Jézus hagyomány szerinti temetkezési helyét.

A felújításra, amely 2016 óta folyik tűzvész, földrengés és a nagyszámú látogató okozta terhelés miatt volt szükség. A mintegy 60 órára kinyitott sírt vissza is fedték, de a régészek és egyházi felügyelők szerint amit benne láttak, nem kérdőjelezi meg a hely hitelességét. A még jelenleg is tartó munkákhoz a történelmi egyezség született a görög ortodoxok, az örmény egyház, és a római katolikus ferences rend között a helyreállításról.

Marx Mária

Riport

PORTRÉ: DR. GOLDFINGER JENŐ

Él és dolgozik egy nőgyógyász városunkban, aki nemet mondott az abortuszokra és igent az életekre. Dr. Goldfinger Jenővel a Zala Megyei Szent Rafael Kórház orvosával beszélgettünk hivatásról, életvédelemről, az ezzel kapcsolatos lelki küzdelmekről és egyebekről. Ismerjük meg közelebbről.

- Hogy kezdődött a pályafutása? Honnan jött az indíttatása az orvosi hivatáshoz?

- Gyakorlatilag úgy mentem már a Zrínyi gimnáziumba, hogy orvos leszek. Egy gyerekkori kerékpárbaeset után operálták a kezem, innen az indítást. A pécsi egyetemen végeztem. Úgy indultam, hogy baleseti sebész leszek, aztán a 6 év alatt végül egyszer sem merült fel, hogy az legyek. Lényeges volt az oktatók személye, hogy miképp következtek egymás után a tantárgyak. Először az ortopédia fogott meg szakmailag. Az utolsó előtti éven szigorlatoztunk a nőgyógyászatból, és az oktató személye motivált ebbe az irányba. Nem akartam egész nap sem operálni, sem pedig belgyógyászattal foglalkozni. A mi szakmánk e kettőnek a keveréke. Még megerősített két dolog. Egyik az, hogy közelebb van az élethez, mint a halálhoz, és hogy számomra roppant fontos a bizalom. A nőgyógyászatban a maga intimitása miatt ennek jóval nagyobb a jelentősége. Az egyetemi elvárások időnként kemények voltak, de teljesíthetők.. és persze fiatalok voltunk...az idő múlása megszépíti a dolgokat.

- Hogy viszonyultak a kollégák, oktatók, évfolyamtársak, az orvosképzés az életvédelem kérdéséhez?

- Teljesen vegyesen, a szakmán belül is. Vallásos neveltetést kaptam. Gyakorlom a vallásom. Van egy része a nőgyógyászati szakmának, a terhességmegszakítás, ami igazából gyilkosság. Mindig el szoktam mondani a jegyesoktatáson az olai templomban, hogy ugyan folyamatosan vívódva, de 10 évig végeztem terhességmegszakítást. Talán az emberi gyarlóság is szerepet játszott ebben, hiszen bár lehetőségem lett volna megtagadni, úgy gondoltam, hogy ez a szakmai előmenetelben hátrányt jelentene. Kisbucsa szarmazásuként sokat beszélgettem a búcsúszentlászlói ferences atyákkal a vívódásomról. Filiaként hozzájuk tartozott Kisbucsa is, ahol a szüleim gondozták az imaházat. Mikor jegyesoktatásra jártunk a feleségemmel, a ferences Antal testvér győzködött, hogy éljek a lehetőséggel, és tagadjam meg az abortuszokat. Nagyon köszönöm neki.

A házasságkötésem után levelet írtam az akkori főnökömnek az elhatározásomról. Ennek már több mint 20 éve. Még nagyobb örömmel töltött el, hogy egy volt kolléga is az én döntésem nyomán erre az útra lépett, és egy másik vallásos hölgykolléga is hasonlóan döntött. Vannak altatóorvosok is, akik nem hajlandóak az abortusz céljából kórházba fekvő hölgyeket elaltatni. Semmilyen retorzió nem ért. A kollégák részéről az elején voltak kószolgtatások: „Kihúzod a munkából magad!” (Volt persze más munkám bőven.) „Miért jöttem erre a pályára?” „Mi lenne, ha senki nem csinálna ilyent?” Mondtam, hogy akkor nem lenne terhességmegszakítás. Aztán elfogadták a döntésem. Abban a 10 évben is mindig próbáltam úgy helyezkedni, hogy ne kelljen ezt csinálnom, de sajnos időnként jutott rám. Most a jegyesoktatásokon is próbálom elmondani, hogy állt át a valóságban valaki a jó oldalra.

- Kisérti még a lelkiismeret?

- Talán annyira nem, mint húsz éve. Talán most már voltam annyit a jó oldalon, hogy megbocsáttatott a megbocsáthatatlan, hogy annak idején emberéleteket vettem el, miközben nem erre esküdtem fel. Eszembe jut még mindig. Amikor a covidosként élet-halál között voltam, eszembe jutott. Amikor megyek jegyesoktatásra mindig eszembe jut...

Az egyetemi oktatás nagy része elméleti, pedig jóval több időt kellene betegágy mellett tölteni, mint az iskolapadban. A lelkiismereti kérdések nem voltak egyáltalán kihangsúlyozva. Kevés oktatónak volt elegendő ideje, hogy megfelelő szinten foglalkozzon e témákkal. Orvosi kérdésnek tekintették az abortuszt. Sokak el sem jutottak odáig, hogy elgondolkozzanak rajta.

Talán az általános iskolában, a biológia órákon sincs elégé kihangsúlyozva az abortusz kérdése. Míg egy egysejtűt élőlénynek tekintenek, addig a több sejtűből álló megfogant magzatot nem. Sokan úgy gondolják, hogy amíg egy gyermek nem születik meg, addig nem él. Egy tizenkét hetes magzatnak megvan mindene, csak éretlen és picike, megjelenésében is ember formájú. Már hathetes korban ultrahangon látható a szív működés.

- Sikerült-e lebeszélni édesanyákat abortuszról? Ha lát-nak ultrahangfelvételt vagy hallhatná a szívhangját a mag-zatnak az édesanya, az nem módosítaná a döntésüket?

- Tudok olyanról és volt olyan, hogy megváltozott a dönté-se a kismamának miután látta az ultrahangfelvételt a gyer-mekéről. Jellemző, hogy akik ilyen szándékkal érkeznek a kórházba, azok nem szeretnék látni sem a felvételt. Ezt meg szoktuk kérdezni. A lebeszélés nehéz ügy. Többnyire már tudják rólam, hogy eszerint végzem a munkámat. Az elején szégyellték magukat, amikor megtudták ezt. Én elmondtam, hogy ettől nem kell rosszul érezniük magukat. Többnyire eléggé határozott döntéssel jönnek, nem lehet csak úgy le-beszélni őket.

- Hogy lehet megelőzni, hogy ilyen szándékok kialakulja-nak a kismamákban? Mi lehet a szerepe a nevelésnek, hitok-tatásnak, iskolának?

- Nem tudok konkrét statisztikákat, de a lélekből jövő vallá-sosság az eléggé gátja annak, hogy egy ilyen dolog megtör-ténhessen. A jegyesoktatáson is el szoktam mondani, hogy nem azért kell az Isten házába menni házasságot kötni, mert az szép, vagy mert a szülők ezt szeretnék, hanem mert a lélekből jön. Fontos a megelőzés, a védekezés, - bizonyos mértékig liberális vagyok e kérdésben - ne kelljen egy em-berkét megölni. Jobbak az eredmények a 20 évvel ezelőtti-hez képest. Jóval kevesebb beavatkozást kell elvégezni, de ha egy lenne, az is sok lenne. Az általános gondolkodással van a hiba. Nagyon elszakadt az értékrendünk a normális-tól, pénzközpontúvá vált. Minden pótolható, lecserélhe-tő. A karórám, ha elromlott, eldobom, mert nincs értelme

megjavítani, mert többbe kerül megjavítani, mint újat ven-ni. Egyszerűbb a feleséget lecserélni, mint megoldani a mi problémánkat. Nagyon lecsökkent azoknak a családoknak a száma, ahol a nagyszülők befolyásoló erővel bírnak.

Fontos a család, a barátok szerepe. Nekem is van egy 20 és egy 15 éves lányom. Nem könnyű a kamaszkor, de a be-fektetett energia egyértelműen látszik. Amit úgy gondolunk, hogy a kamaszkorban, ebben a hormonálisan viharos idő-szakban nem fogad el a gyereünk, ennek elmúltával vissza fognak jönni azok a jelzések, hogy volt értelme a nevelé-sünknek. Kisgyermekkorban ugyanúgy fontos a jó nevelés. A gyermek csupa kérdés és csupa kíváncsiság, és ha kérdé-seire azt a választ adom, hogy bekapcsolom a tévét, akkor a tévé fogja felnevelni. Az adott kérdéseire választ adni hatal-mas, ijesztő felelősség, de visszajön és működik a dolog. A család tehát a legfontosabb.

A gyerekek az idejük jelentős részét a pedagógusokkal töl-tik. Hatalmas a felelősségük a pedagógusoknak, nagyon nagy megbecsülést érdemelnének. Nem akarok politikába belemenni, de egy felnövekvő társadalom számára a két leg-fontosabb az oktatás és az egészségügy, és nem azért, mert én itt dolgozom. A gyermekeinket egy bizonyos ponton túl ők nevelik. Roppant meghatározó a pedagógus személyisé-ge, szemlélete, befolyásolhatja, hogy egy gyermekből mi lesz nagykorában. Mintát és példát mutat.

Az olai templomban külön volt az óvodásoknak mise. A nagymisére az idegrendszerük nem alkalmas, mocorogniuk kell. Mi is vittük a kicsi gyereket, és szerettek oda járni. Jó, ha a vallás és az oktatás is eléje megy a kihívásoknak. El kell érni őket okostelefonon, interneten is.

- Miben tudnak a hívők, a környezet segíteni az ilyen helyzetbe kerülő édesanyáknak? Vannak-e jelei?

- Annyira intim a dolog, hogy még a családban sem tudnak róla feltétlen az anyán és az apán kívül, még a nagyszülők sem, olyan titokban zajlik. A családon kívül meg tényleg senki nem tud róla.

- Mit kell tudni egy 10-12 hetes magzatról?

- Azt szoktam mondani, hogy egy kicsike ember. Keze, lába, az összes szerve, szövete megvan. Dobog a szíve. Már tíz-hetesen is. Kicsike és éretlen. Annyi, hogy kívül még nem bőr van rajta, hanem egy hártya. Magában hordozza a jövőt.

- Milyen az istenkapcsolata?

- Időnként beszélgetek Vele. Műtétek előtt, mikor mosa-kodok be, imádkozom. Egyszer egy beteg észrevette, és megkérdezte, hogy: „Doktor úr, ekkora baj?” Persze nem, elmagyaráztam neki. Este szoktam hosszabban „beszélget-ni” Vele magamban, nem feltétlen imádkozni, de szerintem ez is imádság.

- Szabadidő?

- Mindig kevés. De egy ilyen roppant leterhelő hivatással, ha nincs második életed, az még inkább kikészít. Kell lenni kapaszkodóknak, barátoknak, kell lenni hitnek. A honvéd hagyományörzés onnan jött, hogy nagyon szerettem a történelmet is. A történelemtanárom Vajda Lászlóné Ági néni a kórházban is azt kérdezte, hogy a legjobb törísem hogy került ide? Van egy nagyon jó gimnáziumi barátom, dr. Szabó Csaba, aki ma az Országos Levéltár igazgatója, és akivel egy Egerszeg Fesztiválon futottam össze, és aki egyik kitalálója a zalaegerszegi 47. Honvédszászlóaljnak. A honvédek sátránál találkoztunk, és ott helyben betoboroztak. A társaság 98%-a vallásos. Sajnálom, hogy 2014-ben még nem voltam tagja a csapatnak. 2014-ben újjáépítettek egy kápolnát a Hargitán, a Széphavas-kápolnát, amit még Mária Terézia romboltatott le, és ami a moldvai csángók találkozóhelye volt. Sokat járunk Erdélybe, és ilyenkor a kápolnához mindig felzarándokolunk. Csinálunk karitatív dolgokat,

katonasírokat ápolunk, volt, hogy fát vágtunk embereknek. Előtte íjászkodtam, de arra már nincs nagyon időm.

- Mi volt a pályafutása során az eddigi legszebb élménye?

- Az egy érdekes érzés, amikor olyasvalaki jön hozzám szülni, aki nálam született. Ebben van egy hiúságból fakadó keserűség is. A keserűség abból fakad, hogy mennyi idő eltelt, a másik része pedig maga a csoda. Én még dolgozhattam az osztályon együtt azzal az orvossal, dr. Kovács Laci bácsival, akinél születtem. Az is felemelő, amikor a kislányom a zeneiskolában egy olyan lánnyal ad elő közösen egy négykezes darabot, aki nálam született. Büszkeséggel tölt el mindig, ha olyasvalakiról olvasok, aki nálam született. Persze vannak e szakmában is fekete pillanatok, de hál' Istennek összességében nem erről szól.

Sipos János

Beszámoló-k hírek

Ünnepi megemlékezés Mindszenty József bíboros úr születésének 130. évfordulóján Szombathelyen

Molnár János plébános úr szervezésében április 26-án, szombaton, zárandokok indultak busszal a kertvárosi plébániáról Szombathelyre, a Mindszenty József bíboros úr születésének 130 évfordulója alkalmából megrendezett ünnepségre. A zárandokcsoporthoz csatlakozott a Mária Magdolna Plébániáról Fliszár Károly atyával együtt néhány cursillista testvér is.

A székesegyházban a 10 órakor kezdődő megemlékezésen hallhattuk a Mindszenty Alapítvány munkatársainak diavetítéssel egybekötött előadását, melyen részletesen beszámoltak a levéltári kutatások eredményeiről is. Felsorolták a bíboros úr szolgálati helyeit, kiemelve Zalaegerszeget, ahol csaknem negyed évszázadon keresztül plébános és hittantanár volt.

Ezután az ünnepi szentmisét Dr. Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök mutatta be az egyházmegye számos papjával, köztük a korábbi években Zalaegerszegen káplánként szolgáló atyákkal együtt. A püspök úr homíliájában megemlékezett Mindszenty József papi szolgálatáról, hazája iránti hűségéről, sok-sok szenvedéséről.

A szentmise után megtekintettük a bíboros úr életét bemutató kiállítást. A Mindszenty Alapítvány munkatársa Dr. Kovács Gergely történész nagy felkészültséggel, tudással tájékoztatta a jelenlévőket a legapróbb részletekről is.

A szabadprogram után délután 3 órakor a közelben lévő művelődési házban megnéztünk egy modern feldolgozású, fiatalok által előadott darabot, ami a bíboros édesanyjának emléket állítva, a darab fókuszába helyezte az anyaságot, az anya szerepét.

A reggeli órákban, Szombathelyre tartva a buszon imádkoztunk bíboros úr mielőbbi boldoggá avatásáért, majd egyik zárandoktársunk tolmácsolásában a hazánkért szóló felajánlást hallhattuk, utána Mária énekeket énekelünk.

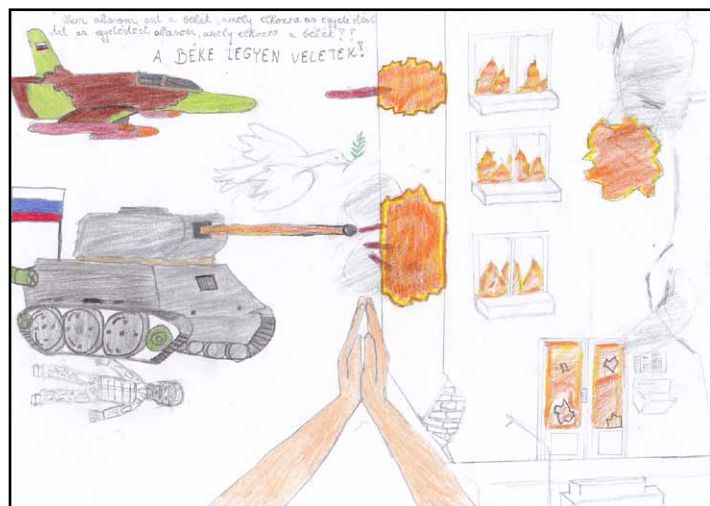
Hazafelé Istennek hálát adva a szép ünnepért, a kegyelmekért, a Szűzanya segítségét kérve hazánkért, a világ békéjéért, a rózsafüzért imádkoztunk.

Bangó Józsefné

Kicsinyeknek

A Petőfi Sándor Általános Iskola hittanosai által rajzolt békeplakátok

Lackfi János: Nem vagy egyedül

Nem vagy egyedül, mikor az égből
eső és napsütés helyett halál dől.
Nem vagy egyedül, mikor remeg feletted
az épület, por felhöz, veted a keresztet.

Nem vagy egyedül, amikor bőg a sziréna,
s nem tudható, túlél-e még ma.
Nem vagy egyedül, mikor egy falat reményre
éhesen kutatsz, hátha maradt félretéve.

Nem vagy egyedül, mikor a szétrobbant
ablakok cserepei talpad alatt ropognak.
Nem vagy egyedül, mikor családi fotókra
vadászol, turkálsz a sutt között, zokogva.

Nem vagy egyedül, mikor tíz liternyi
benzint sikerült nagy nehezen szerezni.
Nem vagy egyedül, mikor lélekszakadva
viszed az ételt, s a bujkáló férfi harapja.

Nem vagy egyedül, mikor volna okod annyi
menekülni, de a társad nem tudod sorsára hagyni.
Nem vagy egyedül, mikor megmetszed a fákat,
legyen gyümölcs, az ember hátha nem hiába fárad.

Nem vagy egyedül, mikor feljajdulva nézed,
bezárt a bank, s benn rekedt kinnal keresett pénzéd.
Nem vagy egyedül, mikor menekülsz, és a portád
jár eszedben, a hiénák talán már kirámolták.

Nem vagy egyedül, mikor idegen plédbe
burkolva vacogsz, hiába vagy megvédve.
Nem vagy egyedül, mikor idegen ország
fogad be, az adományokat hozzák.

Nem vagy egyedül, mikor a fejedben
még hullanak a bombák, ez elfelejthetetlen.
Nem vagy egyedül, mikor a naptár
fikciójá foszlott, nem számolsz napokat már.

Nem vagy egyedül, mert ember vagy, s ezer társad
lővi a láthatatlan légvédelmi imákat.
Nem vagy egyedül, mert melléd állunk önként,
húsunkban hordozva azt, ami veled történt.

Beszámoló-k hírek

In memoriam: László Ferencné

Fájdalommal búcsúzunk egyházközségünk, s a Mindszenty kamarakórus kedves tagjától László Ferencné, született Kovács Andreától, akit 2022. március 28-án a pécsi kórházban, az általa nagyon tisztelt Mindszenty bíboros úr születésnapját megelőző napon, hosszú szenvedés után ért a halál.

Pacsáról származott, férjével három gyermekük született, és mindig büszkeség töltötte el, amikor családjáról beszélt.

Pályája java részét az alsós gyerekek között töltötte: őket tanította írni, olvasni, mesélni, de mindenekelőtt dalolni, nem csak a tanórákon, hanem az általa vezetett kórusokban is. A Mindszenty iskola kiskórusaiban növendékei számára ezt tartotta a legfontosabbnak: dicsérik az Istent széles mosollyal, tájrák felé karjukat, szívüket is! Az ő szíve is tágas hely volt: magát nem kímélve segített, támogatott minden rászoruló gyermeket, családot határainkon innen és túl is. Köznevelési vezetői és pedagógiai mesterszakot végzett, és javarészt ének-zenét és művészeteket tanított a 6-18 éves korosztály számára. Emellett kollégiumi nevelőtanár, majd 2001-től a Mindszenty Kollégium vezetője volt éveken keresztül, otthont nyújtva a városi középiskolák diákjai számára is. Tizenöt évig vegyeskarban énekelt. 2010-ben Az Év Zalai Pedagógusának választották. A zalaegerszegi Keresztény Értelmiségiek Szövetségének helyi elnöke lett 2016-tól haláláig. Hitét, magyarságát szolgálni: ez lelkesítette, inspirálta újabb felada-

tok vállalására. Így csatlakozott Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Oktatási és Pénzügyi bizottságaihoz, a Sík Sándor Tanáregyletnek, a Rákóczi Szövetséghez, a Zalai Magyar Nemzeti Szövetséghez, a Jót, s jól...a jövőnkért Alapítványhoz (elnök), a Zala Megyei Köznevelési Közalapítványhoz, a Mindszenty Kamarakórushoz, és a Zalai Civil Életért Közhasznú Egyesület elnöki feladatát is ellátta.

Mindnyájan úgy ismertük, hogy energikus, másokon segíteni akaró jó szándékával kitűnik minden emberi közösségben, vállalva akár a konfliktusokat is a jó cél érdekében. Hosszú ideje kórházban kezelték és az állapotában váratlanul aggodalomra okot adó változások kezdődtek el.

Amikor sok évvel ezelőtt kicsi gyerekeknek kerestem éneket hittanórára, akkor egy nagyon aranyos kis dalt tanított nekem, amit hetekkel ezelőtt éppen újra elővettem:

„...Te adtál szívet nekem, és hogy tiszta legyen!

Te adtad Jézusom, hogy velem legyen!

Gyermeked lettem, köszönöm Istenem én!”

„Bárcsak volna még idő, hogy megbeszéljük azt, ami elmaradt.

Bárcsak lehetne gyógyítani sebeket, megbékíteni szívüket.”

**Tiszta, jó szíve hiányozni fog. Hisszük, hogy az Úrnál van, és onnan segít bennünket, a családját, az iskolát, a kollégiumot, a rokonait, a barátait, a gyerekeket, a hazáját.
Isten Veled, Andrea!**

Háriné Mile Mónika-S.Ivancsics Evelin

Anyakönyvi hírek

2022. februártól-áprilisig

Keresztelés

Baracska Mária
Kiss Balázs
Berényi Nina
Stankovszky Elek

Sabjanics Gergő
Rózsás Levente
Farkas Levente
Szekér Ádám

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Istent éltesse őket sokáig!

Temetés

Sabján Sándor (1941)
ö.zv. dr. Jakab Géza sz. dr. Lélek Ágnes (1945)
Bíró Gergely Béláné sz. Szita Ildikó (1961)
Ács Zoltán György (1953)
ö.zv. Devecz Miklós sz. Leitner Valéria (1934)
Györkös Miklós (1934)
Lencz Mihályné sz. Sclejner Mária (1941)
Péteri István (1933)
Öveges Ede (1950)
Tibák Vince (1954)
ö.zv. Farkas Károlyné sz. Osvald Jolán (1937)
Nagy István (1944)
Horváth Jánosné sz. Péter Anna (1937)
ö.zv. Nagy Lászlóné sz. Simon Ilona (1928)
Kaisz József (1964)
Kovács András (1939)
Horváth Zoltán (1950)
Borsos Károly (1930)
Nagy Tibor István (1953)
Bodó Zsuzsanna (1951)
Török István (1943)
ö.zv. Horváth Jánosné sz. Koronczai Teréz (1934)
ö.zv. Léder Béláné sz. Czigány Olga (1941)
Szabó Jenő (1945)

ö.zv. Szabó Ferenc Géza sz. Dankovits Erzsébet (1929)

Steiner Istvánné sz. Farkas Erzsébet (1949)

Szalai István (1948)

Fábiánffy Erzsébet (1938)

Buttyán Kornél Róbert (1947)

Bokor István (1949)

Molnár László (1959)

Besenyi Jánosné sz. Farkas Veronika (1954)

Horváth Dezső (1941)

ö.zv. Kovács Endréné sz. Kondor Magdolna (1948)

Prádli József (1940)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.